

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň JUDr. Martiny Kůchlerové Ph.D. a Mgr. Heleny Konečné ve věci

žalobce: **BARACOM a. s., IČO: 63079763**
sídlem Ke Zdibsku 66, 250 66 Zdiby
zastoupen advokátkou Mgr. Evou Lachmannovou, LL.M.
sídlem Slavětínská 1146/39, 190 14 Praha 9 - Klánovice

proti
žalovanému: **Rada města Rokytnice nad Jizerou**
sídlem Horní Rokytnice 197, 512 44 Rokytnice nad Jizerou
zastoupen advokátem JUDr. Tomášem Hlaváčkem
sídlem Kořenského 15, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 8. 2022, č. j. MURJ 3959/2022, spis zn. MESTO 120/2022,

takto:

- I. Rozhodnutí Rady města Rokytnice nad Jizerou ze dne 9. 8. 2022, č. j. MURJ 3959/2022, spis zn. MESTO 120/2022, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 11 228 Kč, a to do 15 dnů ode dne právní moci rozsudku, k rukám zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Hradci Králové dne 17. 10. 2022 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, č. j. MURJ 3959/2022, spis zn. MESTO 120/2022, kterým tento rozhodl tak, že se nepovoluje výjimka z omezení nebo zákazu stavební činnosti podle územního opatření o stavební uzávěře (Opatření obecné povahy č. 1/2021 – územní opatření o stavební uzávěře města Rokytnice nad Jizerou), a to pro stavbu: „Novostavba rodinného domu o 3 bytových jednotkách na pozemku parc. č. XA v xx“, neboť tato stavební činnost ztěžuje budoucí využití území podle připravované Změny č. 3 územního plánu města Rokytnice nad Jizerou, čímž dochází k ohrožení sledovaného účelu předmětného opatření obecné povahy.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce nejprve úvodem shrnul, že je vlastníkem pozemku parc. č. XA v xx. Na pozemku je v současné době pravomocně umístěna a povolena stavba rodinného domu (dle rozhodnutí Městského úřadu Rokytnice nad Jizerou, stavebního úřadu, ze dne 20. 1. 2020, sp. zn. SÚ/339/2019/Sl, č. j. MURJ 296/2020). Žalobce má v úmyslu realizovat na pozemku parc. č. XA výstavbu druhého rodinného domu. S ohledem na účinnost opatření obecné povahy o stavební uzávěře Rokytnice nad Jizerou č. 1/2021 požádal žalobce žalovaného o vydání rozhodnutí o výjimce z opatření obecné povahy o stavební uzávěře č. 1/2021 (dále jen „Stavební uzávěra“ či „Opatření o stavební uzávěře“) tohoto druhého rodinného domu. Dále žalobce přdestřel, proč se domnívá, že předmětné rozhodnutí má být přezkoumáno ve správním soudnictví postupem dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
3. Žalobce zdůraznil, že žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že předmětný stavební záměr se nachází mimo plochy dotčené plánovanými záměry propojení a rozvoje lyžařských areálů Studenov a Horní Domky a není v rozporu s územními studiemi zpracovány v souvislosti s tímto záměrem. Je tedy zřejmé, že stavební záměr žalobce není v rozporu s plánovaným účelem využití území sledovaným zadanou Změnu č. 3 územního plánu Rokytnice nad Jizerou. Na druhé straně však žalovaný v napadeném rozhodnutí bez dalšího vysvětlení konstatoval, že tím, že předmětná stavební činnost žadatele vyvolá zábor lučních stanovišť, ztěžuje budoucí využití území dle připravované změny územního plánu, tj. využití území pro propojení a rozvoj lyžařských areálů. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je v tomto směru inherentně vnitřně rozporné. Je zcela zřejmé, že žalovaný vychází z toho, že každý zábor lučního stanoviště bez dalšího ohrožuje budoucí využití území v souvislosti s propojením a rozvojem lyžařských areálů Studenov a Horní Domky. Důvod, proč tomu tak je, však z napadeného rozhodnutí vyčíst nelze.
4. Argumentace žalovaného je zásadně rozporná se zásadou přiměřenosti dle § 2 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalovaný rovněž postupoval v rozporu s principem zakotveným v čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, dle něž při používání ustanovení omezujících základní lidská práva musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Ustanovení Stavební uzávěry přitom zasahují do základního práva žalobce vlastnit majetek garantovaného v čl. 11 Listiny základních práv a svobod zcela zásadně. Má-li být ustanovení stavebního zákona stanovující podmínky udělení výjimky aplikováno v souladu se svou podstatou a smyslem za současné minimalizace zásahu do práv dotčených jednotlivců, nelze se omezit

na prosté zkoumání, zda posuzovaný záměr čerpá limity záboru lučních stanovišť, anebo nikoliv. Je nezbytné zároveň zkoumat, zda prostřednictvím čerpání těchto limitů dochází k reálnému ohrožení realizace záměru propojení a revitalizace lyžařských areálů, která má být prostřednictvím Stavební uzávěry a na ni navazující změny územního plánu zajištěna (čl. 2 odst. 3 Stavební uzávěry). K takovému ohrožení však výstavbou rodinného domu žalobce dojít realisticky nemůže, neboť – jak vyplývá ze stanoviska Správy KRNAP, se kterou byl záměr opakovaně konzultován – zásah do jedné z kategorií lučních stanovišť byl zcela vyloučen a v případě druhé kategorie byl minimalizován.

5. Žalobce dále zdůraznil, že v odůvodnění Stavební uzávěry na str. 8 se uvádí, že dosažení limitů záborů hrozí jen v případě preferované kategorie stanovišť 6230, do níž návrh žalobce nezasahuje vůbec. O hrozícím dosažení limitů v kategorii stanovišť 6510 se odůvodnění Stavební uzávěry nezmiňuje a též ze stanoviska KRNAP vyplývá, že jeho dosažení nehrozí.
6. Jak vyplývá ze závazného stanoviska orgánu územního plánování vydaného Městským úřadem Jilemnice, odborem územního plánování a stavebního řádu, č. j.: PDMUJI 18280/2021 (sp. zn.: MUJI 3325/2021/ÚPSŘ), ze dne 24. 11. 2021, které je součástí správního spisu, na základě předpokládaného rozsahu zastavění plochy již povoleného záměru výstavby objektu rodinného domu, odstavného stání a potřebného přístupu k domu i na pozemek, a na základě navrhovaného předpokládaného rozsahu zastavění plochy navrhovaným záměrem, tak dojde na pozemku p. č. XA výměry 3630 m² k celkovému jeho zastavění ve výměře cca 641 m², což činí zhruba 17,7%.
7. Nadto je třeba připomenout, že původní znění opatření obecné povahy o stavební uzávěře účinné do zrušení čl. 3 rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 5. 2022, č. j. 30 A 12/2022-196, počítalo s udělováním výjimek pro subjekty, se kterými město uzavřelo „Smlouvu o spolupráci“, aniž by jakkoli zohledňovalo, zda by záměry těmito smlouvami dotčené generovaly zábory lučních stanovišť. Žalovaný tedy zjevně předem počítal s tím, že preferované subjekty či záměry, se kterými uzavřel nijak dále nespécifikovanou smlouvu, mohou na území města své záměry realizovat i v případě, že bude k záborům lučních stanovišť docházet, bez ohledu na připravovanou Změnu č. 3 územního plánu. Pro tyto záměry tedy žalovaný musel mít logicky připravenou určitou kapacitu záborů, která však z důvodu zrušení předmětného diskriminačního ustanovení čl. 3 Stavební uzávěry nemohla být využita. Další záměry s marginálním dopadem do neprioritních stanovišť jako záměr žalobce tedy nyní s ohledem na zrušení ustanovení o „automatické“ výjimce nemohou cíle Změny č. 3 územního plánu jakkoli ohrozit.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil ve svém podání doručeném krajskému soudu dne 18. 12. 2022 tak, že navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost v celém rozsahu.
9. Uvedl, že nyní testovaná Stavební uzávěra je založena na principu ochrany budoucího záměru skrze zabránění čerpání chráněného parametru jinými stavebními činnostmi. Vychází z principu, že ohrožením je každá stavební činnost, která může čerpáním hodnoty (záborem typu plochy) snižovat kvótu této hodnoty, protože může ohrozit budoucí záměr zamýšlený změnou územního plánu ve veřejném zájmu, který může vyžadovat zábor této hodnoty. Stavební uzávěra pak zakazuje činnost všude, kde k

takovému záboru může dojít. Výjimky se pak povolují v těch situacích, kdy se zábor chráněné hodnoty zcela vyloučí. Princip je krystalicky jasný a s ohledem na svou povahu vylučuje možnost úvah ohledně míry. Zábor buďto je nebo není.

10. Podstatou uzávěry je zabránění jakémukoliv záboru, protože jinak čerpání kvóty zabránit nelze. Každý jeden záměr, ať už záměr žalobce nebo kohokoliv jiného, sám o sobě nezabrání ničemu, ale všechny tyto záměry ve svém souhrnu by zabránily realizaci záměru, který je předmětem projednávání změny územního plánu. Klíčovým prvkem a jedinou podmínkou účinnosti Stavební uzávěry totiž je ochrana dané luční kvóty. Ochrana úplná.
11. Žalovaný si je vědom toho, že jeho přístup se může jevit jako přísný. Jeho přístup je ale dán unikátní povahou lokality a chráněnými hodnotami, kterých si na jedné straně cení, ale které mu na druhé straně komplikují běžný provoz. Žalovaný na druhou stranu upozorňuje, že se stále jedná o přechodný stav. Po jeho skončení budou zase otevřeny možnosti všech stejně a stavitelé si zase vzájemně začnou konkurovat v možnostech záborů, jak tomu bylo i v minulosti. Naopak umožnit stavět jednomu z nich nyní, by bylo porušením principu rovnosti.
12. Nelze pak odhlédnout od toho, že z hlediska teoreticko-právního se princip přiměřenosti uplatňuje v případě zásahu do subjektivních práv, která již existují. Tato situace ale zde není. Neexistuje nic jako základní lidské právo stavět v Krkonoších. Neexistuje žádné subjektivní právo žalobce na to, aby stavěl. Toto právo může být konstituováno rozhodnutím a skutečností, že mu nebrání jiná právní okolnost. Pokud tomu tak ale není, nelze se domáhat zákonné licence na základě principu přiměřenosti.

IV. Právní závěry krajského soudu

13. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního s. ř. s., vycházející přitom ze skutkového a právního stavu věci ke dni vydání napadeného rozhodnutí dle § 75 odst. 1 s. ř. s. Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť podmínky pro tento postup byly splněny. Nadto je důvodem zrušení rozhodnutí žalovaného jeho nepřezkoumatelnost, uvedený postup je tedy souladný rovněž s dikcí § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
14. Podmínky pro věcné projednání žaloby proti rozhodnutí o výjimce jsou splněny, neboť řádný opravný prostředek ve správním řízení není podle § 99 odst. 3 stavebního zákona k dispozici. Pokud jde o samostatnou přezkoumatelnost rozhodnutí o povolení výjimky ze stavební uzávěry, Nejvyšší správní soud se k této otázce dosud nevyjádřil, byť v rozsudku ze dne 11. 10. 2017, č. j. 1 As 97/2016 - 66, předestřel možnost, že by rozhodnutí o výjimce samostatně přezkoumatelné být mohlo. Krajský soud v Plzni rozhodnutí o výjimce přezkoumal v rozsudku ze dne 18. 2. 2020, č. j. 57 A 160/2018 - 48.
15. Krajský soud na tomto místě předeseílá, že problematikou Stavební uzávěry se již zabýval, a to konkrétně v řízení vedeném pod sp. zn. 30 A 12/2022 či v řízení vedeném před zdejším soudem v řízení pod sp. zn. 30 A 88/2022 (stejný žalobce jako nyní). Na tomto místě dále krajský soud uvádí, že jsou mu poměry v dané lokalitě – i stran Opatření o stavební uzávěře – dobře známy. Krajský soud v řízení vedeném pod sp. zn. 30 A 12/2022 k návrhu navrhovatele (odlišného od nynějšího žalobce) zrušil článek 3 opatření obecné povahy - Územního opatření o stavební uzávěře č. 1/2021 vydaného usnesením Rady města Rokytnice nad Jizerou č. 329/2021 dne 1. 11. 2021 ke dni nabytí účinnosti

tohoto opatření obecné povahy a ve zbytku návrh tehdejšího navrhovatele zamítl. Kasační stížnost do posledně uváděného rozsudku krajského soudu byla následně rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2022, č. j. 1 As 132/2022 – 67, zamítnuta.

16. Podmínky udělení výjimky ze Stavební uzávěry byly v původním znění tohoto opatření obecné povahy stanoveny v čl. 3 odst. 2 druhém pododstavci. V důsledku zrušení článku 3 rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové, č. j. 30 A 12/2022 – 196, ze dne 10. 5. 2022, jsou podmínky pro povolení výjimky stanoveny výlučně v § 99 odst. 3 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“).
17. Podle § 99 stavebního zákona platí, že: *„Územní opatření o stavební uzávěře stanoví omezení nebo zákaz stavební činnosti ve vymezeném dotčeném území a dobu trvání stavební uzávěry, popřípadě podmínky pro povolení výjimek. Součástí územního opatření o stavební uzávěře je grafická příloha v měřítku katastrální mapy s vyznačením dotčeného území. Náležitosti obsahu územního opatření o stavební uzávěře, včetně grafické přílohy, stanoví prováděcí právní předpis. Příslušná rada může na žádost povolit výjimku z omezení nebo zákazu stavební činnosti podle územního opatření o stavební uzávěře, jestliže povolení výjimky neohrožuje sledovaný účel. Proti rozhodnutí o výjimce se nelze odvolat.“*
18. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konkrétně hodnotil, zda stavební záměr, pro jehož účely žalobce o výjimku požádal, neohrožuje sledovaný účel Stavební uzávěry, jmenovitě zda by mohl ztížit nebo znemožnit budoucí využití území podle připravované Změny č. 3 územního plánu Rokytnice nad Jizerou. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí plyne, že žalovaný vyšel z níže specifikovaných informací:
 - stavba, pro účely jejíhož umístění žalobce o výjimku požádal, není v rozporu se záměry propojení a rozvoje lyžařských areálů Studenov a Horní Domky (stavební záměr se nachází mimo plochy dotčené plánovanými záměry propojení a rozvoje lyžařských areálů);
 - podle podkladů pocházejících od Správy KRNAP (zejména informace Správy KRNAP ze dne 7. 3. 2022, zn. KRNAP 01393/2022) byl záměr upraven tak, aby vymezená plocha staveniště nezasahovala do prioritního lučního stanoviště 6230 soustavy NATURA v EVL Krkonoše (Druhově bohaté smilové louky na silikátových podložích v horských oblastech), nýbrž pouze do lučního stanoviště 6510 (Extenzivní sečené louky nížin až podhůří), a to v rozsahu 450 m² - to vše s tím, že umístění rodinného domu respektuje požadavky Správy KRNAP uplatněné v předchozích projednáváních záměru, takže bude minimalizován zásah do stanoviště 6510 a vyloučen vliv do prioritního stanoviště 6230;
 - pro stanoviště 6510 nemá Rokytnice nad Jizerou vyčerpaný zábor.
19. Žalovaný následně zdůraznil, že předmětný stavební záměr bude generovat zábor lučního stanoviště 6510 a tím, bez ohledu na rozsah záboru a na to, že Rokytnice nad Jizerou dosud nemá zábory pro toto stanoviště vyčerpaný, ztěžuje využití území podle připravované Změny č. 3 územního plánu. Pokud jde o další požadavky sledované Zadáním změny č. 3 územního plánu, jejich účel není záměrem žalobce dotčen.
20. Krajskému soudu je dále z jeho úřední činnosti známo, že o výjimkách z předmětné Stavební uzávěry bylo opakovaně rozhodováno. V odstavci 126 rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 5. 2022, č. j. 30 A 12/2022 – 196, plyne, že

k argumentaci stran návrhu na zrušení čl. 3 Stavební uzávěry (v tehdy řešené věci) a k ne zcela transparentnímu postupu žalovaného při rozhodování o udělování výjimek, tehdejší návrhovaatel předložil i zápis z 2. jednání Rady města Rokytnice nad Jizerou konaného 24. 1. 2022, kde odkázal konkrétně na bod 4 písmena g), h) a j), a zápis z 6. jednání Rady města Rokytnice nad Jizerou konaného 21. 3. 2022, kde odkázal konkrétně na 3 písmen c), d) a e). Tyto listiny krajský soud provedl v tehdy souzené věci k důkazu. Z těchto vyplynulo, jakým subjektům byly či nebyly povoleny výjimky z Opatření o stavební uzávěře, avšak již nebylo zřejmé na základě jakých podmínek a z jakých důvodů. Uvedené bylo jedním z důvodů pro zrušení čl. 3 Stavební uzávěry posledně uváděným rozsudkem zdejšího soudu.

21. Nyní krajský soud dospívá k závěru o tom, že rozhodnutí žalovaného trpí vadou nepřezkoumatelnosti, neboť důvody, proč nedošlo v případě žalobce k udělení výjimky ze Stavební uzávěry, nejsou v zásadě srozumitelně a logicky odůvodněny. A protože zde chybí odůvodnění výroku tohoto rozhodnutí, zasazené do kontextu rozhodování o výjimkách po dobu trvání stavebních uzávěr na území města (k tomu srov. níže), vykazuje prvky libovůle a netransparentnosti.
22. Žalovaný vychází pouze z toho, že část pozemku žalobce, na kterém má být realizován jím požadovaný záměr, zasahuje do stanoviště 6510 v kvalitě II a nikoliv již do prioritního stanoviště 6230 v kvalitě I. Uvedené znamená jediný důvod pro neudělení výjimky z Opatření o stavební uzávěře.
23. Žalovaný se však nikterak nevypořádal s podklady (jejichž obsah v rozhodnutí uvádí), zejména například s informací Správy KRNAP dne 7. 3. 2022, zn. KRNAP 01393/2022, ze které plyne, že byl záměr upraven tak, aby vymezená plocha staveniště nezasahovala do prioritního lučního stanoviště 6230 soustavy NATURA v EVL Krkonoše (Druhově bohaté smilové louky na silikátových podložích v horských oblastech), nýbrž pouze do lučního stanoviště 6510 (Extenzivní sečené louky nížin až podhůří), a to v rozsahu 450 m² (to vše s tím, že umístění rodinného domu respektuje požadavky Správy KRNAP uplatněné v předchozích projednáváních záměru, takže bude minimalizován zásah do stanoviště 6510 a vyloučen vliv do prioritního stanoviště 6230). Nadto zde bylo uvedeno, že pro stanoviště 6510 nemá Rokytnice nad Jizerou vyčerpaný zábor.
24. Krajskému soudu je dále z jeho úřední činnosti známo (k tomu srov. věc vedená před zdejším soudem po sp. zn. 30 A 12/2022), že Stavební uzávěra platí (až na zanedbatelné výjimky) pro celé území města Rokytnice nad Jizerou poměrně dlouhou dobu (de facto od roku 2017 – k tomu srov. níže). Za takové situace je samo o sobě žádoucí, aby si žalovaný vytvořil ve své rozhodovací činnosti – stran výjimek ze stavebních uzávěr – přezkoumatelný algoritmus podmínek, za kterých výjimky uděleny jsou či naopak nejsou a proč.
25. Již dne 17. 6. 2020 vydal žalovaný původní stavební uzávěru (tedy opatření obecné povahy o stavební uzávěře č. 1/2020), která byla následně zrušena rozhodnutím, respektive opatřením obecné povahy Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 14. 7. 2021, č. j. OÚPSŘ 228/2020/OÚP, KÚLK 44642/2021/OÚP, v přezkumném řízení vedeném podle § 94 a násl. správního řádu. Hlavním důvodem nezákonnosti, pro kterou bylo původní opatření zrušeno, bylo nedostatečné až nepřezkoumatelné odůvodnění jeho rozsahu. Původní stavební uzávěra, tedy ta z roku 2020 byla rovněž přijímána s dobou trvání do doby nabytí účinnosti Změny územního plánu č. 3 Rokytnice nad Jizerou,

nejpozději však do 30. 10. 2023. Po výše uvedeném zrušení původní stavební uzávěry (č. 1/2020) byla dne 1. 11. 2021 usnesením č. 329/2021 přijata Stavební uzávěra č. 1/2021, jejíž obsah reaguje na výtky učiněné v opatření obecné povahy Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 14. 7. 2021, č. j. OÚPSŘ 228/2020/OÚP, KÚLK 44642/2021/OÚP. O pořízení Změny č. 3 územního plánu rozhodlo zastupitelstvo města Rokytnice nad Jizerou již 24. 2. 2016. Opatřením obecné povahy č. 1/2017 ze dne 28. 8. 2017 došlo v souvislosti s touto změnou k přijetí první stavební uzávěry, která měla platit po dobu do schválení Změny územního plánu č. 3, nejdéle však do 30. 6. 2020.

26. Celé území obce Rokytnice nad Jizerou je tak pod stavební uzávěrou – tento rozsah byl zdejší soudem shledán jako zákonný. V této souvislosti z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 5. 2022, č. j. 30 A 12/2022 – 196, plyne, že součástí zadání Změny územního plánu č. 3 je i prověření zastavitelných a zastavěných ploch včetně prověření nezastavěného území ve všech souvislostech, tedy i v návaznosti na zájmy ochrany přírody a stav záboru lučních stanovišť soustavy Natura 2000 a EVL Krkonoše, vzhledem ke stanoveným limitům pro zábor lučních stanovišť soustavy Natura 2000 a EVL Krkonoše. Požadavky na posouzení vlivů všech záměrů na území města Rokytnice nad Jizerou na předměty ochrany EVL Krkonoše a PO Krkonoše, tj. naturové posouzení, vyplynuly z vyjádření (stanoviska) Správy KRNAP ze dne 4. 4. 2017 a dalších stanovisek (která byla v řízení před soudem provedena k důkazu). Tato stanoviska vyhodnocují, že nelze vyloučit, že záměr výstavby rodinného či rekreačního domu, případně staveb souvisejících může mít významný vliv na příznivý stav předmětu ochrany nebo celistvost Evropsky významné lokality (EVL) Krkonoše nebo Ptačí oblasti (PO) Krkonoše. Jedná se o záměry na pozemcích ležících v ochranném pásmu KRNAP, které se podle platného Územního plánu obce Rokytnice nad Jizerou nacházejí v zastavitelných a zastavěných plochách města, většinou určených pro výstavbu rodinných či rekreačních domů a na nichž jsou dle vyjádření Správy KRNAP evidovány předměty ochrany soustavy NATURA v EVL Krkonoše. Dále se jedná i o záměry uvedené v § 18 odst. 5 stavebního zákona, umístované v nezastavěném území města, jejichž realizaci dochází rovněž k čerpání limitů naturových lučních stanovišť. Ministerstvo životního prostředí a Správa KRNAP ve snaze regulovat zástavbu ve vybraných oblastech stanovily limity možných záborů naturových stanovišť. Limity jsou odstupňovány podle stupně ochrany daného stanoviště a jeho aktuální kvality. Limity záboru lučních stanovišť jsou potom stanoveny jako podíl z celkové rozlohy stanovišť na území obce Rokytnice nad Jizerou. V situaci, kdy všechny realizované či plánované záměry na území obce dosáhnou limitní hodnoty, musí být u všech následujících záměrů směřovaných do stejného stanoviště vyhodnocen významně negativní vliv na toto stanoviště, a to zejména z hlediska negativního kumulativního účinku stanoviště.
27. Jsou zde tak dány důvody pro Stavební uzávěru v rozsahu de facto celého území obce, neboť jakýkoli zábor (na jakémkoli území obce) může mít potenciálně vliv na účel Stavební uzávěry. V této souvislosti ovšem nedává logiku kusý závěr žalovaného, že výjimka ze Stavební uzávěry je automaticky vyloučena již jen proto, že žalobcem zamýšlený stavební záměr (pro který je výjimka žádána) zasahuje do lučního stanoviště – takto totiž žalovaný bez dalšího (a bez hlubší argumentace) selektuje pozemky v rámci obce, které na výjimku ze Stavební uzávěry automaticky a bez dalšího nemohou dosáhnout.

28. To vše s tím – jak správně poukázal žalobce, že původně čl. 3 Stavební uzávěry počítal s tzv. privilegovanými stavebníky, kterým jen s ohledem na jejich vztah k městu byla dána výjimka z Opatření o stavební uzávěře bez dalšího (nezohledňujíc charakter pozemku, na kterém by případně svůj záměr chtěli realizovat). Závěr žalovaného tak v celkovém kontextu všeho výše uvedeného nemůže obstát.
29. V uvedené věci se proto nabízí, jak opětovně zdůrazňuje krajský soud, aby si žalovaný vytvořil soustavu podmínek či kritérií (v kontextu díkce § 99 stavebního zákona a Změny č. 3 územního plánu), podle kterých (argumentačně rozvinutě) bude transparentně rozhodovat o udělení či neudělení výjimek ze Stavební uzávěry. Uvedené je potřebné o to více, že předmětná Stavební uzávěra je v zásadě ne zcela standardního rozsahu (de facto celé území obce Rokytnice nad Jizerou) a trvá ne zcela standardní dobu (od roku 2017 dosud). V daném případě se dále nabízí specifikovat, v jakých případech již bylo o výjimce ze Stavební uzávěry rozhodováno a rozhodnutí v předmětné věci argumentačně zasadit do kontextu takto již dříve posuzovaných věcí. Takový postup je minimálně žádoucí stran požadavků a principů tzv. dobré správy (k tomu srov. § 2 – 8 správního řádu).
30. Udělení výjimky ze stavební uzávěry obecně není nárokové, o to potřebnější je nastavit jednoznačná kritéria pro rozhodování.
31. S ohledem na výše uvedené proto krajský soud v souladu s § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí zrušil a dle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V tomto dalším řízení žalovaný posoudí žádost o vydání výjimky ze Stavební uzávěry opětovně a v kontextu výše uvedených právních závěrů krajského soudu.

V. Náhrada nákladů řízení

32. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že procesně plně úspěšný žalobce má proti žalovanému nárok na náhradu nákladů řízení v celkové výši 11 228 Kč. Náklady řízení tvoří soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Dále odměna advokáta dle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (3 100 Kč za jeden úkon právní služby) ve výši 6 200 Kč (tj. za dva úkony právní služby – převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby). Dále náhradu nákladů řízení představuje paušální náhrada hotových výdajů zástupce žalobce ve výši 2 x 300 Kč dle ustanovení § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. za celkem dva účelně vynaložené výdaje zástupce žalobce, tj. 600 Kč. Náklady soudního řízení dále představuje 21 % DPH z odměny a náhrad v celkové výši 1 428 Kč. Náhrada nákladů řízení tedy celkově činí částku 11 228 Kč. Výše uvedenou částku je žalovaný povinen zaplatit žalobci v souladu s § 64 s. ř. s. a § 149 odst. 1 o. s. ř. k rukám zástupce žalobce. Lhůtu k plnění soud určil podle § 64 s. ř. s. a § 160 odst. 1 věta před středníkem o. s. ř. jako patnáctidenní.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 9. února 2023

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu